

Отбелязваме 93 години от героичната смърт на полк. Борис Дрангов

Борис Дрангов

На 26 май се навършват 93 години от героичната смърт на командира на 9-ти пехотен Пловдивски полк полковник Борис Дрангов, на Завоя на река Черна.

Борис Дрангов е един от видните дейци на ВМРО.

Роден е на 3 март (15 март нов стил) 1872 година в Скопие. По време на Илинденско-Преображенското въстание (1903) Дрангов напуска военната служба и заминава за Македония заедно с други офицери, където събира чета от 120 души, която се подвизава в планината Пластица, Кратовско.

През Балканската война (1912-1913) е началник на щаба на 1-ва бригада от 1-ва пехотна дивизия. Печели славни победи – при Гечкинли (22 октомври 1912), Чаталджа (17 ноември 1912), Одрин (13 март 1913), Селиолу, Ескипол и Петра. При овладяването на Селиолу лично предвожда една от дружините в атака. За проявения героизъм е награден с Орден „За храброст“ IV степен.

През Междусъюзническата война (1913) се сражава със сърбите при връх Бублиак.

През Първата световна война (1915-1918), като командир на 5-и македонски полк, Дрангов успява за кратко време да го подготви и да направи от него напълно боеспособна бойна единица. Участва в боевете при Калиманци, Кочани и Щип.

На 18 март 1917 г. поема командването на 9-ти пехотен пловдивски полк от 2-ра пехотна дивизия.

На 26 май 1917 при артилерийски обстрел, подполковник Дрангов е тежко ранен и по-късно вечерта умира от раните си. Погребан е в двора на църквата „Свети Димитър“ в Скопие, но по-късно сръбските власти преместват костите му в градското гробище. На 20 юли 1917 г. посмъртно е повишен в чин полковник.

Освен като храбър офицер Дрангов се проявява и като отличен педагог. Съвременната военна наука в България го определя като първия военен теоретик на тактиката.

Три села в границите на днешна България носят името на полковник Борис Дрангов – Дрангово, Петричко, Дрангово, Кърджалийско и Дрангово, Пловдивско. Десетки улици в най-различни градове, пръснати по цялата страна, също носят името „Полковник Борис Дрангов“. Дрангови са скалите на Беласица, където войнишки нож е изписал през пролетта на 1916 г. „Аз служих при Дрангов!“

С Дрангов е свързано най-страшното войнишко признание „Има Дрангов – има хляб!“